

Az Eiffel Műhelyház jelene és jövője

Az 183 éve jogfolytonosan működő pesti magyar operajátszás történetében egyedülálló, és az európai operaszínpadok világában is kivételes léptékű beruházásnak számító Eiffel Műhelyház a koncepciótól a megvalósulásig tartó hétéves küzdelem után egy éve kezdte (volna) meg rendeltetésszerű működését, illetve a vírusjárvány miatt próbaüzemét. Hogy az esemény a Magyar Állami Operaház működése szempontjából mérföldkönek számít, nem is kérdés: ilyen magas színvonalú, sokoldalú próbaközpont és műhelybázis nem szolgálta még a produkcióink létrejöttét, s ez reményeink szerint az alkotások színvonalában is tetten érhető lesz. A külső és belső tereiben teljesen különböző előadások és koncertek megtartására is alkalmas komplexum elindulása kulcsfontosságú jelentőséggel bír számunkra is egy olyan időszakban, amikor az Opera legfontosabb játszóhelyét, az Vbl-palotát az ott zajló rekonstrukció miatt immár négy éve nélkülözni kénytelen.

A járvány tavalyi kitörése az egész világot és benne a teljes színházi szakmát merőben új kihívásokkal szembesítette. A bezárásokkal olyan drámai helyzetet idézett elő nemcsak a közönség, de a művészek életében is, ami a legnagyobb házakat is térdre kényszerítette, és amire az idén 137 éves Opera történetében sem volt még példa. Ezen akadályok áthidalására a kőbányai bázis nélkül a dalszínház egész biztosan nem tudott volna megfelelően reagálni. A Hevesi háziszínpad mint lehetséges stúdió-műterem, valamint az önálló műsorgyártási kapacitás fejlesztése új lendületet adott az Opera saját gyártású streaming szolgáltatásának és előadásai rögzítéseinek, a rendszeres próbák, előadás-, illetve lemezfelvételek, valamint a beköltöző és az egészségügyi szabályok betartásával is zavartalanul működő gyártóüzemek révén az Eiffel Műhelyház lett az Opera életének középpontja az elmúlt évadban – a semmiből, észrevétlenül. Olyannyira, hogy ha most kivennék a működésből, azonnal megszűnnék létezni.

A Műhelyház belakása a még hátramaradt kivitelezési munkálatokkal és garanciális javításokkal együtt nemcsak további feladatokkal, hanem inspirációval is szolgál az Opera jövője szempontjából. Az elmúlt hónapok tapasztalatai nyomán született meg ugyanis az Eiffel2 terve és benne az Opera Campus koncepciója, amely az egykori MÁV Északi Járműjavító szomszédos, egyelőre kihasználatlan ingatlanait bevonva új korszakot nyithat a színházi szakmák képzése és a művészi utánpótlás szempontjából. Ennek lényege, hogy műhelyei révén az Opera szakiskolákkal együttműködésben járul hozzá a színházi szakmák utánpótlásának kineveléséhez, míg az itt található további, felújítandó ingatlanokban átfogó iskolai képzésre nyílhat lehetőség az Opera Gyermekkara és a Magyar Nemzeti Balettintézet, tehát az Opera saját együtteseinek növendékei számára. Mindez pedig alkalmazkodik a gyerekek színházi igénybevételéhez is: a művészeti képzésbe bevonnánk előadó- és képzőművészeinket. Az eredeti elképzelésekben már szereplő Radnai Állomás koncepciója is ehhez kapcsolódik: az OperaStúdió helyszíne lesz, itt posztgraduális képzést és fellépési lehetőséget nyújtanánk ifjú V4-es énekművészek számára.

Ha az egyelőre papíron és koncepciótervben, előterjesztésben létező fejlesztések mögé oda tud állni a Kormány, akkor minden szakmai feltétel adott lesz ahhoz, hogy az Opera életében új aranykor köszönthessen be. Az Eiffelben folytatott szakképzés, zenei és táncképzés, továbbá műhelyeink bérdiszletgyártása, roppant jellemzvényünk kölcsönzése révén az egész hazai színházi szakma profitálhat az Eiffel Műhelyházból. Most az Opera háttértárai vezetőinek segítségével tekintsünk vissza a rendkívüli helyzetekben bővelkedő évre, arra, hogy milyen lépések vezettek a reményt keltő jövő felé.

Ökóvács Szilveszter
a Magyar Állami Operaház
főigazgatója

Színpad
Előadóművészetek technikája

XVII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM
2021. JÚNIUS

MAGYAR
SZÍNHÁZTECHNIKAI
SZÖVETSÉG

A Magyar Színháztechnikai Szövetség
szaklapja

Megjelenik:

negyedévente

(március, június, szeptember, december hónap)

Kiadja:

a Magyar Színháztechnikai Szövetség
(1138 Budapest, Madarász Viktor u. 43. fsz., www.msztsh.hu)
megbízásából a Szabó-Jitek Kft.

Felelős kiadó:

Lakatos Gergely, az MSZTSH elnöke

Főszerkesztő:

Szabó-Jitek Iván

szinpad@msztsh.hu

Szerkesztik:

Götz Eszter, Kárpáti Imre, Simon Ottó, Vankó Dániel,

Vágó Gábor és még többen

Szerkesztőség:

Magyar Színháztechnikai Szövetség titkársága

1138 Budapest, Madarász Viktor utca 43. fsz.

Tel./fax: 329-0841

Korrektor:

Papp Hajnalka és Götz Eszter

Tördelőszerkesztő:

Lusztig Tibor

Mobil: 06-20-255-6160

E-mail: tiber.lusztig@gmail.com

Nyomdai munkák:

Keskeny és Társai 2001 Kft.

Terjesztés:

előfizetéssel.

A Szövetség tagjai ingyen kapják.

Ár: 1155 Ft/példány

Előfizethető:

a szerkesztőség címén vagy a
www.msztsh.hu honlapon lévő megrendelőlapon.

A 2020. évi teljes évfolyam ára 4200 Ft.

A postaköltséget felszámítjuk.

Régebbi lapszámok – korlátozott számban – még kaphatók.

Kéziratokat, ábrákat, fotókat nem őrünk meg

és nem küldünk vissza.

Szerkesztőségünk a hirdetések és PR-cikkek

tartalmáért nem vállal felelősséget.

A közölt cikkek tartalma nem minden esetben tükrözi

a szerkesztőség véleményét.

ISSN 1786-6995 (nyomtatott)

ISSN 2732-0073 (online)

Címlapon:

Gyöngyösi Levente: A Mester és Margarita - opera-musical.

Streaming bemutató: 2021. február 13.

Eiffel Műhelyház, Bánffy Miklós terem

Fotó: Magyar Állami Operaház - Nagy Attila

Lapunkat rendszeresen

szemlélteti a megújult

www.observer.hu

MAGYAR
MŰVÉSZETI
AKADÉMIA

Nemzeti Kulturális Alap